

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoCsp/36/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119367839
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6119367839.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov JUDr. Janky Benkovičovej a Mgr. Martina Štubniaka, v spore žalobcu BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava - Nové Mesto, IČO: 47 967 692, právne zast. JUDr. Oskarom Chnápkom, advokátom, KOVAL' & spol. advokátska kancelária, so sídlom Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanej V. A., narodenej XX. XX. XXXX, trvale bytom A. X XXX XX Banská, o zaplatenie 2.455,84 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 13Csp/164/2019 - 64, zo dňa 05. marca 2020, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.
- II. Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd (ďalej tiež „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že žalobu zamietol (prvý výrok) a žalovanej náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal (druhý výrok).

2. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 2.455,84 Eur (istina 2.202,35 Eur, kapitalizované úroky a úroky z omeškania 253,49 Eur) s príslušenstvom titulom nesplatennej časti poskytnutého úveru a náhrady trov konania. Tvrdil, že predmetnú pohľadávku nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 20. 12. 2018 uzavretej medzi žalobcom ako postupníkom a Poštovou bankou a. s. ako postupcom.

3. Žalobca svoj nárok vyvodzoval zo Zmluvy o úvere č. 1483333151 (ďalej len „zmluva“), ktorú uzavreli právny predchodca žalobcu Poštová banka a.s., so žalovanou dňa 28. 10. 2014. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 2.360,- Eur za v zmluve dohodnutých podmienok. Nakoľko si žalovaná neplnila svoje povinnosti zo zmluvy riadne a včas, právny predchodca žalobcu po predchádzajúcej výzve v zmysle § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) listom zo dňa 09. 01. 2017, vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 09. 01. 2017.

4. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 1 ods. 2, § 2 písm. d), § 9 ods. 1, 2 písm. j), § 11 ods. 1, § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnenie niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, resp. postúpenia pohľadávky (ďalej len „ZoSÚ“), § 39, § 52 ods. 1, 2, § 54, § 524 ods. 1, 2, a § 525 ods. 2 OZ a § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení účinnom v čase postúpenia (ďalej len „Zob“).

5. Súd prvej inštancie považoval za nesporné, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle ZoSÚ, pričom konštatoval, že v danom prípade išlo o spotrebiteľský zmluvný vzťah v zmysle § 52 a nasl. OZ. Preskúmaním zmluvy z hľadiska dodržania ustanovení cit. zákona prvoinštančný súd dospel k záveru, že nebola dodržaná písomná forma zmluvy (svedčí o tom spôsob uzatvárania zmluvy) v dôsledku čoho bolo potrebné považovať úver zo zákona za bezúročný a bezpoplatkový, a tak žalovaná by mala veriteľovi vrátiť iba ním požičanú sumu.

6. Okresný súd ex officio skúmal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu s prihliadnutím na to, že predmetom konania je pohľadávka banky zo spotrebiteľského úveru, ktorá mala byť postúpená na žalobcu, teda aktívna vecná legitímácia žalobcu súvisí so splnením podmienok určených v § 17 ZoSÚ v spojení s ust. § 53 ods. 9 a ust. § 565 OZ a v súlade s § 92 ods. 8 ZoB.

7. Taktiež konštatoval, že nemal preukázanú dohodu zmluvných strán v zmysle § 565 OZ na možnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľom, keďže táto je zahrnutá len v Obchodných podmienkach nepodpísaných žalovanou (rovnako napr. KS Prešov v rozsudku sp. zn. 6Co/36/2019 z 03. 12. 2019 ods. 40. odôvodnenia), preto predmetom postúpenia v posudzovanom prípade mohla byť iba splatná časť úveru (splatná v zmysle dohodnutého splátkového kalendára). Ak úver nebol platne zosplatnený v čase postúpenia pohľadávky, banka nemohla postúpiť svoju pohľadávku z úveru v celosti inému subjektu s poukazom na § 17 ods. 1 ZoSÚ a pokiaľ sa tak stalo, je zmluva o postúpení pohľadávok neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 OZ pre rozpor so zákonom.

8. Rovnako uviedol, že žalobca nepreukázal ani splnenie podmienok platného postúpenia pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona ZoB, ktorými sú preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a dlžníkovo následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní (rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24. 04. 2018). Nerešpektovanie tejto úpravy má za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávok pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ) - viď. rozsudok NS SR sp. zn. 7Cdo/26/2017 z 28.03.2018. V tomto prípade nebol predložený žiadny dôkaz o tom, že by bola žalovanej pred postúpením pohľadávky zaslaná výzva na splatenie splatného dlhu a napriek tomu zostala v omeškaní s plnením dlhu tak, ako to má na mysli ust. § 92 ods. 8 ZoB. Takou výzvou nebol list zo dňa 14.12.2016 ani zo dňa 09. 01. 2017. Podľa názoru okresného súdu v tom čase žalovaná nebola v omeškaní so splácaním istiny úveru, nakoľko vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru žalovaná mala do 09. 01. 2017 zaplatiť 26 splátok istiny t.j. pri úvere 2.360 Eur splatnom v 120 splátkach, 26 x 19,66 Eur (5000 : 120), t.j. 511,16 Eur, pričom po započítaní platieb z aktuálneho úveru na istinu v súlade s ust. § 566 ods. 2 OZ uhradila dovtedy sumu 1 046,81 Eur. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie zamietol žalobcu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

9. trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v spojení s čl. 4 a čl. 17 CSP tak, že úspešnej žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko jej žiadne trovy nevznikli (uznesenie NS SR sp. zn. 7Cdo/14/2018 z 28. 02. 2018).

10. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Podľa názoru žalobcu odvolaním napadnuté rozhodnutie prvoinštančného súdu trpí vadami podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP.

11. Argumentáciu prvoinštančného súdu o nedodržaní písomnej formy zmluvy a následok s ňou spojený v podobe neexistencie platnej dohody o možnosti predčasného zosplatnenia úveru považoval v danom prípade za právne neudržateľnú. Mal za to, že písomná forma dohody o možnosti predčasného zosplatnenia pohľadávky (úveru) z ust. § 565 OZ nevyplýva. Absencia písomnej formy zmluvy, ktorej súčasťou bol odkaz na OP obsahujúce možnosti predčasného zosplatnenia úveru, a ktoré boli žalovanou prevzaté, nemožno podľa názoru žalobcu považovať za neplatnú dohodu.

12. Ďalej vytykal okresnému súdu, že hypoteticky konštatoval výšku sumy, ktorá mala byť zo strany žalovanej zaplatená k 09. 01. 2017 s poukazom na počet splátok (26), pričom výšku jednej splátky určil na sumu 19,66 eur (keď celkovú výšku úveru 2.360,- Eur vydělil počtom dohodnutých splátok 120). Takéto určenie výšky splátok, ktoré mali byť podľa názoru súdu uhrádzané zo strany žalovanej sa neopiera o zistené skutkové okolnosti a predložené listinné dôkazy. Zo zmluvy o úvere, pri ktorej

podľa názoru súdu nebola dodržaná písomná forma, síce vyplýva, že strany sa dohodli na počte 120 splátok, ale zároveň vyplýva, že výška jednej splátky je stanovená na sumu 44,- Eur a 3,30 Eur stanovené poisťné. Do dňa 09. 01. 2017 tak mala žalovaná zaplatiť 26 splátok (ako uviedol okresný súd) ale po 44,- Eur, čo predstavuje sumu 1.144,- Eur, a tak v čase zosplatenia úveru žalovaná bola v omeškaní, keďže zaplatila len sumu 1.046,81 Eur. Súd na jednej strane prihliadol na dojednanie zmluvných strán ohľadne počtu dohodnutých splátok pre vlastné prispôbenie si výpočtov, avšak na strane druhej absolútne odignoroval dohodu o výške jednej splátky (44,- Eur). Nie je akceptovateľné, aby súd svojvoľným spôsobom prepočítaval výšku mesačných splátok, ktoré mali byť údajne uhrádzané.

13. Žalobca taktiež uviedol, že právny jeho predchodca pred uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky postupoval v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ, keď žalovanú listom zo dňa 14. 12. 2016 upozornil, že je so svojim záväzkom viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti a na možnosť predčasného zosplatenia úveru. Z dôvodu nesplnenia povinností zo strany žalovanej, napriek predchádzajúcej výzve, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 09. 01. 2017 zosplatnil poskytnutý úver a zároveň v uvedenom liste vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy v lehote do 10 dní. Ako vyplýva z listu právneho predchodcu žalobcu zo dňa 09. 01. 2017, obsahom tejto výzvy je okrem oznámenia banky o predčasnom zosplatení úveru, aj samotná výzva v zmysle § 92 ods. 8 ZoB, ktorou banka žalovanú vyzvala na úhradu dlžnej sumy v lehote 10 dní. Žalovaná svoj záväzok právnemu predchodcovi žalobcu (banke) neuhradila v lehote 90 dní odo dňa písomnej výzvy, následkom čoho právny predchodca žalobcu a žalobca uzatvorili zmluvu o postúpení predmetnej pohľadávky.

14. Žalobca zotrval na názore, že v danom spore má aktívnu vecnú legitímáciu. Pohľadávku voči žalovanej nadobudol na základe zmluvy o postúpení, k platnému postúpeniu boli splnené všetky zákonom stanovené podmienky podľa § 53 ods. 9 a § 565 OZ a § 92 ods. 8 ZoB.

15. Žalovaná na podané odvolanie žalobcu nereagovala.

16. Krajský súd ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalovaného podľa § 34 CSP, preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario) len v rozsahu odvolania žalovaného podľa § 379 CSP a z dôvodov vymedzených odvolaním podľa § 380 ods. 1 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny.

17. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

18. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

19. Odvolací súd preskúmal odvolacie námietky žalobcu spolu s napadnutým rozsudkom okresného súdu, pričom sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu, osvojuje si dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu a v zmysle § 387 ods. 2 CSP na ne v celom rozsahu poukazuje. Rozhodnutie súdu prvej inštancie spĺňa parametre riadne a dostatočne odôvodneného rozhodnutia (§ 220 CSP). Odôvodnenie rozsudku je ako celok jasné a zrozumiteľné, je presvedčivé a preskúmateľné, dáva odpoveď na všetky otázky, ktoré majú pre vec podstatný význam a ktoré dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Z rozsudku jednoznačne vyplýva, že žaloba bola zamietnutá z dôvodu absencie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, pretože súdu nepreukázal, že by na neho právne relevantným spôsobom prešiel žalobným návrhom uplatňovaný nárok. Odvolací súd námietky žalobcu uvedené v jeho odvolaní nepovažuje za dôvodné.

20. Žalobca mal vymáhanú pohľadávku nadobudnúť na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. III/2018 zo dňa 20.12.2018 a to postúpením od Poštovej banky, a. s., s ktorou žalovaná ako dlžník dňa 28. 10. 2014 uzavrela zmluvu, ktorá má povahu spotrebiteľskej zmluvy. Podľa názoru okresného súdu postúpenie pohľadávky uplatnenej žalobným návrhom bolo neplatné podľa § 39 OZ. Žalobca nepreukázal, že žalovanej bola doručená písomná výzva právneho predchodcu žalobcu (banky) na splnenie peňažného záväzku a že po doručení výzvy bola žalovaná v omeškaní viac ako 90 dní so splnením peňažného záväzku (ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 ZoB) resp. zo strany žalobcu nebolo preukázané, že by došlo k výzve tak, ako to vyžaduje § 92 ods. 8 ZoB. Odvolací súd v

tomto smere uvádza, že nie je možné považovať výzvu k omeškaniu v zmysle §53 ods. 9 OZ, ktorá je len oznámením omeškania so splácaním pohľadávky žalovanému a ani oznámenie o zosplatnení pohľadávky zo dňa 09. 01. 2017 za splnenie podmienky v súlade s § 92 ods. 8 ZoB. V písomnosti zo dňa 09. 01. 2017 sa neodkazuje na postup podľa § 92 ods. 8 ZoB. Spotrebiteľ musí byť vo výzve upozornený nielen na omeškanie, ale aj na jeho následok, t. j. na vôľu banky postúpiť pohľadávku a na možnosť zvrátiť postúpenie. Výzva (list) zo dňa 14.12. 2016, ani zo dňa 09. 01. 2017, ktorou žalobca preukazoval splnenie tejto povinnosti nie je právne relevantná v zmysle § 92 ods. 8 ZoB. Žalobca v konaní nepreukázal, že by jeho právny predchodca pred postúpením pohľadávky takú výzvu žalovanému zaslal. Keďže žalobca pred súdom prvej inštancie a ani v odvolacom konaní nepreukázal doručenie výzvy žalovanému v zmysle §92 ods. 8 ZoB, súd prvej inštancie správne rozhodol, keď žalobu z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu zamietol. Nesplnenie podmienky v zmysle § 92 ods. 8 ZoB, bol dostačujúcim dôvodom na to, aby súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol pre nedostatok jeho aktívnej vecnej legitímácie v tomto spore.

21. Odvolací súd vo vzťahu k žalobcom namietanému hypotetickému výpočtu nad rámec potrebného uvádza, že je toho názoru, že možno mať za náležitý a správny okresným súdom zvolený spôsob výpočtu výšky mesačnej splátky úveru v prípade, keď okresný súd posúdil v daný úver ako bezúročný a bez poplatkov v zmysle ZoSÚ, keď pri účastníkmi dohodnutej a poskytnutej výške istiny úveru 2.360,- Eur a dohodnutom celkovom počte splátok 120 vypočítal, že istina úveru každej splátky pri rovnomernom splácaní úveru je suma 19,66 Eur. Okresný súd v podstate iba z účastníkmi dohodnutej splátky (44,- Eur) vylúčil úroky a poplatky (časť splátky pripadajúcu na úroky a časť splátky pripadajúcu na prípadné poplatky), teda tie zložky splátky, ktoré žalovaná vzhľadom na súdom zistenú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru nemá povinnosť veriteľovi platiť.

22. K odvolacej námietke žalobcu, že ust. § 565 OZ výslovne neukladá stranám povinnosť uzatvoriť dohodu o možnosti predčasného zosplatnenia pohľadávky (úveru) v písomnej forme, že aj ústna dohoda o možnosti predčasného zosplatnenia úveru je medzi stranami platná odvolací súd dodáva, že okresný súd vo svojom rozhodnutí nekonštatoval, že predmetná dohoda musí byť uzatvorená v písomnej forme, ale konštatoval to, že súd „nemá preukázanú dohodu zmluvných strán v zmysle § 565 OZ ako dvojstranného právneho úkonu na možnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľom“. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že súd prvej inštancie nemal za preukázané uzatvorenie dohody ako dvojstranného právneho úkonu, teda individuálneho dojednanie medzi účastníkmi zmluvy, či už v písomnej alebo ústnej forme. V ďalšom okresný súd iba poukázal na to, že „dohoda zakomponovaná len v Obchodných podmienkach nepodpísaných žalovanou nepredstavuje dohodu v zmysle dvojstranného právneho úkonu. Na tom nič nemení skutočnosť, že v zmysle bodu 5.7 zmluvy podpísanej žalovanou aj žalobcom je odkaz na OP, VOP s tým, že je tu uvedené, že dlžník potvrdzuje svojím podpisom, že bol s príslušnými dokumentmi oboznámený a súhlasí s nimi. Všeobecné obchodné podmienky banky v tomto prípade nazvané: „Obchodné podmienky pre úver - dobrá pôžička“ predložené v konaní zo strany žalobcu, nie sú účastníkmi zmluvy (veriteľom a dlžníkom) podpísané a nie sú ani individuálne dojednané, pretože spotrebiteľ nemohol vôbec ovplyvniť ich obsah, hoci by aj bol mal možnosť pred podpisom zmluvy sa s nimi oboznámiť.

23. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bola v celom rozsahu úspešná žalovaná, preto žalovanej prináleží nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %). Nakoľko však žalovanej preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, bolo by neúčelné, aby o výške náhrady trov konania rozhodoval súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP) a preto odvolací súd rozhodol, že žalovanej sa náhrada trov odvolacieho konania voči žalobcovi nepriznáva (k tomu napríklad uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/176/2016 a sp. zn. 6 Cdo/5/2017).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a

e) podpis.
(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).